

LEGE nr. 16 din 12 ianuarie 2024

privind ratificarea Convenției dintre România și Principatul Liechtenstein pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor și a Protocolului la convenție, semnate la Berna la 10 noiembrie 2022

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția dintre România și Principatul Liechtenstein pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor și Protocolul la convenție, semnate la Berna la 10 noiembrie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 12 ianuarie 2024.

Nr. 16.

CONVENȚIE din 10 noiembrie 2022

între România și Principatul Liechtenstein pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor

Notă

Ratificată prin LEGEA nr. 16 din 12 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 31 din 15 ianuarie 2024.

România și Principatul Liechtenstein,

dorind să dezvolte în continuare relațiile lor economice și să extindă cooperarea lor în domeniul fiscal, intenționând să încheie o convenție pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor (inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de prezenta convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor state terțe),

au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

1. Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.
2. În sensul prezentei convenții, veniturile obținute de sau prin intermediul unei entități sau al unui aranjament care este tratat în întregime sau în parte ca fiind transparent din punct de vedere fiscal în baza legislației fiscale a oricăruia dintre statele contractante se consideră a fi venituri ale unui rezident al unui stat contractant, însă numai în măsura în care veniturile sunt tratate în scopul impozitării în acel stat ca fiind venituri ale unui rezident al aceluși stat.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.
2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.
3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:
 - a) în cazul Liechtenstein:
 - (i) impozitul pe venitul personal (Erwerbssteuer);
 - (ii) impozitul pe profit (Ertragssteuer);
 - (iii) impozitul pe câștigurile de capital din proprietăți imobiliare (Grundstücksgewinnsteuer); și
 - (iv) impozitul pe avere (Vermögenssteuer)(denumite în continuare „impozit din Liechtenstein”);
 - b) în cazul României:
 - (i) impozitul pe venit; și

(ii) impozitul pe profit sau orice alt impozit care se substituie acestuia

(denumite în continuare „impozit român“)

4. Convenția se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau substanțial similare care sunt stabilite după data semnării Convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor notifica reciproc cu privire la orice modificări semnificative care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a)expresiile „un stat contractant” și „celălalt stat contractant” înseamnă România sau Principatul Liechtenstein, după cum cere contextul;

b)termenul „Liechtenstein” înseamnă Principatul Liechtenstein și atunci când este folosit în sens geografic înseamnă zona teritoriului suveran al Principatului Liechtenstein, în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația sa internă;

c)termenul „România” înseamnă România și atunci când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

d)termenul „persoană” include o persoană fizică, o societate, o moștenire nedezbătută (Ruhenden Nachlass) și orice altă asociere de persoane;

e)termenul „societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca fiind o persoană juridică în scopuri fiscale;

f)termenul „întreprindere” este folosit în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;

g)expresiile „întreprindere a unui stat contractant” și „întreprindere a celuilalt stat contractant” înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h)expresia „trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, cu excepția cazului în care nava sau aeronava este exploatată numai între locuri dintr-un stat contractant și întreprinderea care exploatează nava sau aeronava nu este o întreprindere a aceluia stat;

i)expresia „autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Liechtenstein, Autoritatea Fiscală;

(ii) în cazul României, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat

j)termenul „național” înseamnă:

(i) în cazul Liechtenstein, orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia Liechtensteinului și orice persoană, alta decât o persoană fizică, având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Liechtenstein;

(ii) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia română în conformitate cu legislația României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

k)expresia „activitate de afaceri” include și prestarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent;

l)expresia „fond de pensii recunoscut” al unui stat înseamnă o entitate sau un aranjament stabilit în acel stat care este tratat ca o persoană separată în baza legislației fiscale a aceluia stat și:

(i) care este stabilit și care funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a administra sau pentru a acorda prestații în legătură cu pensionarea și beneficii auxiliare sau incidentale unor persoane fizice și care este astfel reglementat de acel stat sau de una din subdiviziunile politice sau autoritățile locale sau unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia; sau

(ii) care este stabilit și care funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților sau aranjamentelor menționate la punctul (i).

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelui stat referitoare la impozitele pentru care se aplică Convenția, orice înțeles în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale acelui stat.

Articolul 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia „rezident al unui stat contractant” înseamnă orice persoană care, în baza legislației acelui stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, reședinței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia, precum și un fond de pensii recunoscut al acelui stat. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau nu este național al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să stabilească de comun acord statul contractant în care o astfel de persoană va fi considerată ca fiind rezidentă în scopul Convenției, având în vedere locul conducerii sale efective, locul în care este încorporată sau constituită în alt mod și orice alți factori relevanți. În lipsa unui astfel de acord, o astfel de persoană nu va avea dreptul la nicio înlesnire sau scutire de impozit prevăzută de prezenta convenție, cu excepția măsurii și a modului în care se poate conveni de către autoritățile competente ale statelor contractante.

Articolul 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia „sediu permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa de afaceri.

2. Expresia „sediul permanent” include, în special:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediul permanent” se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția ca o astfel de activitate sau în cazul subparagrafului f) întreaga activitate a locului fix de afaceri să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite de afaceri.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Articolul 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Expresia „proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în

care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

Articolul 7

Profiturile din activitatea de afaceri

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impozitate în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8

Transport internațional naval și aerian

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

Articolul 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va face o ajustare corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La stabilirea acestei ajustări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc dacă este cazul.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Totuși, dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant pot fi, de asemenea, impozitate în acel stat potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 0 la sută din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (altă decât un parteneriat care nu este supus impozitării) care deține în mod direct cel puțin 10 la sută din capitalul societății plătitoare de dividende pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul „dividende” folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care sunt plătite dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant obține profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

Articolul 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.
2. Totuși, dobânzile provenind dintr-un stat contractant pot fi, de asemenea, impozitate în acel stat potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor.
3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat sunt impozabile numai în celălalt stat, în măsura în care astfel de dobânzi sunt plătite în legătură cu un împrumut, titlu de creanță sau credit care este datorat sau creat, acordat, garantat sau asigurat de acel stat sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia.
4. Termenul „dobânzi” folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice fel însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.
5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.
6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.
7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Totuși, redevențele provenind dintr-un stat contractant pot fi, de asemenea, impozitate în acel stat potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a redevențelor.
3. Termenul „redevențe” folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.
5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.
6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare menționate la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.
2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare care face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv astfel de câștiguri din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), pot fi impozitate în celălalt stat.
3. Câștigurile pe care o întreprindere a unui stat contractant care exploatează nave sau aeronave în trafic internațional le realizează din înstrăinarea unor astfel de nave sau aeronave sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor astfel de nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat.
4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a unor drepturi comparabile sunt impozabile în celălalt stat contractant dacă, în orice moment al celor 365 de zile premergătoare înstrăinării, aceste acțiuni sau drepturi comparabile au obținut mai mult de 50 la sută din valoarea lor, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare, așa cum sunt acestea definite la articolul 6, situate în celălalt stat.
5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14

Venituri din activitatea salariată

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant, ca membru al echipajului obișnuit al unei nave sau aeronave, pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional, alta decât cea exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate numai în interiorul celui alt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat menționat.

Articolul 15

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

Articolul 16

Artiști de spectacol și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca muzician sau ca sportiv, din activitățile personale ale acelu rezident desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, care acționează în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, pot fi impozitate în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile desfășurate într-un stat contractant de un artist de spectacol sau de un sportiv, dacă vizita în acel stat este finanțată în totalitate sau în principal din fonduri publice ale celui alt stat contractant sau ale unor subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ale acestuia. În această situație, veniturile sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident artistul de spectacol sau sportivul.

Articolul 17

Pensii

Pensiile și alte remunerații similare (inclusiv plățile făcute în sumă fixă) provenind dintr-un stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut pot fi impozitate în acel stat.

Articolul 18

Funcții publice

1.

a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau subdiviziuni, autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2.

a) Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare (inclusiv plățile făcute în sumă fixă) plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau subdiviziuni, autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de pensii și alte remunerații similare (inclusiv plățile făcute în sumă fixă) sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare (inclusiv plățile făcute în sumă fixă) plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia.

Articolul 19

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

Articolul 20

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printrun sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

Articolul 21

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în articolul 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, poate fi impozitat în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o

întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant poate fi impozitat în celălalt stat.

3. Capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant care exploatează nave sau aeronave în trafic internațional, reprezentat de astfel de nave sau aeronave și de proprietăți mobiliare care au legătură cu exploatarea unor astfel de nave sau aeronave, este impozabil numai în acel stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

Articolul 22

Eliminarea dublei impuneri

1. În Liechtenstein, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) Când un rezident al Liechtenstein realizează venituri sau deține capital care, potrivit prevederilor prezentei convenții, poate fi impozitat în România, Liechtenstein va scuti de impozit astfel de venituri sau capital, sub rezerva prevederilor subparagrafului b), însă poate cu toate acestea ca la calculul sumei impozitului aferent veniturilor sau capitalului rămas al unui astfel de rezident să ia în considerare veniturile sau capitalul scutit.

b) Când un rezident al Liechtenstein realizează elemente de venit care, potrivit prevederilor articolelor 10, 11, 12, 13, 14, 15 și 17, pot fi impozitate în România, Liechtenstein va deduce din impozitul perceput în Liechtenstein asupra acestui venit impozitul plătit potrivit legislației din România și prevederilor prezentei convenții. Suma impozitului care va fi dedusă nu va depăși totuși impozitul din Liechtenstein datorat pentru venitul realizat în România.

c) Când un rezident al Liechtenstein realizează elemente de venit sau deține capital care, potrivit prevederilor prezentei convenții, este impozabil numai în România, Liechtenstein va scuti de impozit acel venit sau capital, însă poate cu toate acestea ca la calculul sumei impozitului aferent venitului sau capitalului rămas al unui astfel de rezident să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

d) Prevederile subparagrafului a) nu se aplică veniturilor realizate sau capitalului deținut de un rezident al Liechtenstein atunci când România aplică prevederile prezentei convenții pentru a scuti de impozit astfel de venituri sau capital sau aplică prevederile paragrafului 2 al articolelor 10, 11 sau 12 unor astfel de venituri.

2. În România, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează: Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impozitat în Liechtenstein, România va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Liechtenstein;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelui rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Liechtenstein.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Liechtenstein.

Articolul 23

Nediscriinarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celui alt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile articolului 1, această prevedere se aplică, de asemenea,

persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea stabilită întreprinderilor celui alt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării capitalului impozabil al unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

Articolul 24

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a oricăruia dintre statele contractante. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazuri care nu sunt prevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor anterioare.

Articolul 25

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră

că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acelui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

Articolul 26

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului articol.

2. Expresia „creanță fiscală” folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau cele privind măsurile asigurătorii legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este executorie în baza legislației acelui stat și este

datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării silite și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor asigurătorii, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile asigurătorii cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu este executorie în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluia stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuilalt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celuilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care este executorie în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluia sau a celuilalt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice (ordre public);

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau asigurătorii, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

Articolul 27

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 28

Dreptul la beneficii

1. Prin derogare de la celelalte prevederi ale prezentei convenții, un beneficiu prevăzut de prezenta convenție nu va fi acordat cu privire la un element de venit sau de capital dacă este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea aceluși beneficiu a fost unul dintre scopurile principale ale oricărui aranjament sau ale oricărei tranzacții care a condus în mod direct sau indirect la acordarea aceluși beneficiu, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea aceluși beneficiu în aceste circumstanțe este conformă cu obiectul și scopul prevederilor relevante ale prezentei convenții.

2. Când un beneficiu prevăzut de prezenta convenție nu este acordat unei persoane în baza paragrafului 1, autoritatea competentă a statului contractant care altfel ar fi acordat acest beneficiu va trata totuși acea persoană ca având dreptul la acest beneficiu sau la alte beneficii cu privire la un anumit element de venit sau de capital, dacă această autoritate competentă, la cererea acelei persoane și după luarea în considerație a faptelor și a circumstanțelor relevante, constată că aceste beneficii ar fi fost acordate acelei persoane în lipsa tranzacției sau aranjamentului prevăzut la paragraful 1. Autoritatea competentă a statului contractant către care s-a făcut solicitarea se va consulta cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant înainte de a respinge o solicitare făcută în baza acestui paragraf de un rezident al celuilalt stat.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante își vor notifica reciproc, în scris, pe cale diplomatică, faptul că au fost îndeplinite procedurile prevăzute de legislația acestora pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții. Prezenta convenție va intra în vigoare în ultima zi a lunii în care s-a primit ultima dintre notificări.

2. Prevederile Convenției vor produce efecte în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 30

Încetarea valabilității

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată, însă fiecare dintre statele contractante poate înceta valabilitatea Convenției, pe cale diplomatică, prin transmiterea către celălalt stat contractant a unei notificări scrise de încetare a valabilității, nu mai târziu de 30 iunie a oricărui an calendaristic, după o perioadă de 5 ani din momentul în care Convenția a intrat în vigoare.

2. În această situație, Convenția își încetează valabilitatea și nu va mai produce efecte în și după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost transmisă o astfel de notificare de încetare a valabilității.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Semnata la Berna la 10 noiembrie 2022, în două exemplare originale, în limbile română, germană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
E.S. Bogdan Mazuru,
ambasador extraordinar și plenipotențiar al României
în Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein
Pentru Principatul Liechtenstein,
E.S. Doris Maria Frick,
ambasador extraordinar și plenipotențiar
al Principatului Liechtenstein în Confederația Elvețiană

PROTOCOL din 10 noiembrie 2022

la Convenția dintre România și Principatul Liechtenstein